

В настоящее время политическое взаимодействие происходит на уровне министерств иностранных дел. На регулярной основе проводятся межгосударственные консультации на уровне директоров политических департаментов.

Несмотря на политические разногласия между государствами, динамично развивается торгово-экономическая сфера. По итогам 2004 года Швеция занимает 12 место в общем объеме внешней торговли Республики Беларусь с государствами вне СНГ, в экспорте – 13 место, в импорте – 7 место. В 2004 году товарооборот между двумя странами увеличился на 43,6 процента по отношению к 2003 году и составил 235,3 млн. долларов США, в том числе экспорт – в 2 раза (136,9 млн. долларов), а импорт сократился на 0,1 процента (98,4 млн. долларов). Внешнеторговое сальдо сформировалось положительным в размере 38,5 млн. долларов, в аналогичном периоде 2003 года оно было отрицательным в размере 32,9 млн. долларов США.

В 2004 году поступление шведских инвестиций в экономику Беларуси составило 3,78 млн. долларов США, из них инвестиции на сумму 2,87 млн. долларов – в виде торговых и иностранных кредитов. В настоящее время в Беларуси работает 12 предприятий с участием шведского капитала (6 совместных и 6 иностранных предприятий). В уставные фонды этих предприятий шведские инвесторы перечислили 2,7 млн. долларов США. Кроме того, в Республике открыто 14 представительств шведских компаний, среди которых «Эрикссон», «Вольво», «ИКЕА» и т.д.

Из приведенных выше фактов очевидно, что развитие двусторонних белорусско-шведских отношений отражают значительный интерес сторон друг к другу. В последние годы окрепло осознание того, что Беларусь и Швеция – страны-соседи и находятся в одном регионе Европы. Однако, несмотря на это, не вызывает сомнения тот факт, что дипломаты обоих государств приложат еще немало усилий, прежде чем отношения между Республикой Беларусь и Королевством Швеция достигнут своего апогея.

НАВУКОВАЯ РАСПРАЦОЎКА ПРАБЛЕМ ЗНЕСНЬНІЙ ПАЛІТЫКІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Гурын А.Г., Міжнародны гуманітарна-эканамічны ўніверсітэт

З распадам СССР звязаны самыя значныя змены ў беларускай гуманітарнай навуцы; упершыню беларуская гістарыяграфія зрабілася самастойнай. З іншага боку, неабходнасць ажыццяўлення ўласнага знешнепалітычнага курсу патрабавала дэталёвага вывучэння знешняй палітыкі незалежнай Беларусі, без чаго немагчыма пабудова тэарэтычных мадэляў у гэтай сферы.

Асноўнай праблемай, з якой сутыкнулася маладая беларуская дыпламатыя, стала вызначэнне прыярытэтаў знешняй палітыкі краіны, што было не магчыма без навуковага аналізу. Ужо ў 1993 г. у «Беларускім гістарычным часопісе» быў надрукаваны артыкул «Прыярытэты знешнепалітычнай стратэгіі Беларусі» (аўтары – А.А. Разанаў, А.А. Чалядзінскі, А.В. Шарапа, І.І. Сачанка), дзе аналізваліся варыянты развіцця розных кірункаў знешняй палітыкі Беларусі. У далейшым да гэтых праблем неаднаразова звярталіся А.А. Разанаў, У.Е. Снапкоўскі, А.А. Чалядзінскі і

іншыя вучоныя. Вызначэнне прыярытэтаў знешняй палітыкі незалежнай Беларусі неаднаразова было ў цэнтры ўвагі навуковых і навукова-практычных канферэнцый рознага ўзроўню, якія адбываліся як у Беларусі, так і за мяжой.

Беларускія вучоныя даследавалі праблемы супрацоўніцтва Беларусі з замежнымі краінамі. У гэтай галіне былі абаронены дысертацыі, надрукаваны манаграфіі і навуковыя артыкулы. Сувязі Беларусі з замежнымі краінамі даследуюць такія вучоныя, як Д.А. Крывашэй, А.У. Русаковіч, У.Е. Снапкоўскі, М. В. Стралец, У.В. Фральцоў, М.Э. Часноўскі, В.Г. Шадурыскі і інш. Нарэшце, найбольш даследаванымі ў 1990-я гг. былі адносіны Рэспублікі Беларусь і Расійскай Федэрацыі (А.І. Гардзейчык, А.А. Разанаў, У.Е. Снапкоўскі, А.В. Шапапа і інш.). Увогуле, аналізу двухбаковых сувязяў Рэспублікі Беларусь прысвечалі свае працы амаль што ўсе беларускія вучоныя-міжнароднікі.

Значны ўклад у даследаванне асаблівасцяў знешняй палітыкі незалежнай Беларусі ўнесены Цэнтрам міжнародных даследаванняў БДУ, у межах якога было праведзена некалькі навуковых канферэнцый, прысвечаных гэтым пытанням, па выніках якіх выдадзены зборнікі навуковых прац.

За больш чым дзесяць гадоў незалежнасці Беларусі вывучэнне яе знешняй палітыкі па праву стала важным кірункам гістарычных і палітычных даследаванняў у рэспубліцы. У гэтай сферы была праведзена вялікая работа па стварэнню ўласнай навуковай канцэпцыі. Айчынным даследчыкі сутыкнуліся з шэрагам цяжкасцяў, але і дасягнулі значных поспехаў. На базе названых даследчых кірункаў можна прыйсці да наступных высноў:

- не ўсе вектары знешняй палітыкі Беларусі знайшлі сваё адностраванне ў працах беларускіх даследчыкаў; некаторыя тэмы, напрыклад, адносіны краіны з дзяржавамі Блізкага Усходу, Балтыі, Цэнтральнай і Усходняй Еўропы толькі пачынаюць вывучацца на навуковым узроўні;

- беларуская навука ў галіне вывучэння знешняй палітыкі развівалася ад сумбурнасці і выпадковасці даследаванняў у першай палове 1990-х гг. да большай упарадкаванасці ў другой палове 1990-х гг.; гэта адбывалася на фоне росту колькасці і якасці навуковых прац;

- гістарычная навука ў сферы вывучэння знешняй палітыкі Беларусі пазбегла рэзкай палярызацыі думак, што паспрыяла яе арганічнаму развіццю.

РОЛЬ ВНЕШНЕГО ФАКТОРА ВО ВНЕШНЕЙ ПОЛИТИКЕ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ

Дедков А.В., Белорусский государственный университет

Особое влияние на российскую внешнюю политику принадлежит так называемому внешнему фактору. Этап 1990–1991 гг. для России был отмечен отсутствием самостоятельной внешней политики, при этом высокой чувствительностью российского руководства к политической доминанте постсоветского глобального мира – его американоцентричности. Следующему этапу 1992–1993 гг. был присущ явный проамериканизм во внешней политике с его «козыревским» курсом. Казалось, что прежде в истории России влияние Запада не было столь сильным как в 1988–1993 гг. Официальная Москва поставила себе целью вхо-